

UZASADNIENIE

(...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. (zwany dalej (...) 1 (...)) pozwem z dnia 18 sierpnia 2017 roku domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego S. P. kwoty 542,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w stosunku rocznym, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powód powoływał się na nabycie wierzytelności w stosunku do pozwanego od pierwotnego wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, z tytułu świadczonych przez ten podmiot na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany u operatora telekomunikacyjnego posiadał nr klienta oznaczony jako (...). Strona powodowa wskazała, że pozwany nie wywiązywał się z płatności, naruszając tym samym postanowienia umowy i regulaminu promocji, w związku z tym operator wystawił notę, a kwota należności z tego tytułu stała się wymagalna.

(...) 1 (...) przedmiotową wymagalną wierzytelność wobec pozwanego nabył od pierwotnego wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności w dniu 16 maja 2016 roku. Powód wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty. Do dnia wytoczenia powództwa pozwany nie dokonał spłaty zadłużenia, stąd pozew jest w pełni zasadny i konieczny.

W dniu 5 października 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt VI Nc-e (...), w którym zasądził od pozwanego S. P. na rzecz powoda należność zgodnie z żądaniem pozwu.

Odpis nakazu zapłaty został doręczony pozwanemu w dniu 5 października 2017 roku, zaś w dniu 17 października 2017 roku kurator pozwanego B. O. (obecnie G.), w imieniu pozwanego S. P., wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty podnosząc, że pozwany jest od 2003 roku osobą ubezwłasnowolnioną częściowo z powodu choroby psychicznej, ona jest ustanowiona kuratorem syna, zaś on sam, bez jej zgody nie może podpisywać i zawierać umów. Do sprzeciwu dołączyła odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 24 stycznia 2003 roku o ubezwłasnowolnieniu częściowym S. P. z powodu choroby psychicznej oraz odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 14 kwietnia 2003 roku o ustanowieniu dla pozwanego kuratora w osobie B. O. (k. 6v, 8v, 9).

Powód ustosunkowując się do sprzeciwu pozwanego złożył pismo, w którym wskazał, że podtrzymuje swoje stanowisko w sprawie, podnosząc, że skutecznie nabył przedmiotową wierzytelność względem pozwanego (k. 19-20).

Na rozprawie w dniu 17 maja 2018 roku kurator pozwanego B. G. (1) nie uznała powództwa i wносиła o jego oddalenie (k. 64). Kurator pozwanego wskazała, iż od roku 2003 roku nieprzerwanie do dnia dzisiejszego jest kuratorem pozwanego syna S. P., który został ubezwłasnowolniony częściowo z powodu choroby psychicznej. Wskazała, że nic nie wiedziała o zawartej przez syna umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z której powód domaga się zapłaty kwoty 542,22 zł. Także nie potwierdzała zawarcia przez pozwanego przedmiotowej umowy. W związku z tym, jej zdaniem, umowa ta bez jej podpisu lub potwierdzenia jest nieważna.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2003 roku, wydanym w sprawie sygn. akt I Ns (...) Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny ubezwłasnowolnił częściowo pozwanego S. P. z powodu choroby psychicznej.

(dowód: odpis postanowienia SO w Lublinie z dnia 24 stycznia 2003 roku sygn. I Ns (...) k. 8 v.).

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2003 roku, wydanym w sprawie sygn. akt III RNs (...) Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim Wydział Rodzinny i Nietletnich ustanowił dla S. P., częściowo ubezwłasnowolnionego, kuratora w osobie B. O. i upoważnił kuratora do reprezentowania S. P. w postępowaniu w sprawach przed urzędami administracji oraz

we wszystkich sprawach sądowych oraz do zarządu majątkiem częściowo ubezwłasnowolnionego. B. O. (obecnie G.) funkcję kuratora dla częściowo ubezwłasnowolnionego S. P. pełni do dnia dzisiejszego.

(dowód: odpis postanowienia w sprawie I. R. (...) -k.9, zeznania kuratora B. G.- k. 64v., informacja Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich sygn. III Op (...) z dnia 4 kwietnia 2018 roku k. 59)

W dniu 5 lutego 2015 roku pozwany S. P. zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...). Przedmiotowa umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 31 stycznia 2016 roku.

(dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych –k.37-41)

(...)Sp z o.o. w dniu 5 sierpnia 2015 roku wystawiła notę obciążeniową nr (...) -MP na kwotę 475 zł z tytułu kary umownej naliczonej pozwanemu za niedotrzymanie warunków umowy.

(dowód: nota obciążeniowa –k. 36)

W dniu 16 maja 2016 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła z powodem (...) 1 (...) umowę cesji wierzytelności.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k.23, oświadczenie (...) sp. z o.o. z dnia 13 listopada 2017 roku o sprzedaży wierzytelności względem S. P. wynikającej z umowy z dnia 5 lutego 2015 roku)

Powyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd oparł na powołanych wyżej dowodach z dokumentów, które należało uznać za wiarygodne, albowiem nie były kwestionowane przez strony i nie budzą wątpliwości Sądu pod względem ich autentyczności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód jako podstawę materialnoprawną dochodzonego roszczenia wskazał umowę przelewu wierzytelności, zaś jako źródło roszczenia wskazał umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) zawartą pomiędzy pozwanym S. P. a firmą (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 5 lutego 2015 roku.

Należy podnieść, że zawarta przez strony umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) z dnia 5 lutego 2015 roku jest nieważna.

W niniejszej sprawie, jak wynika z przedłożonych dokumentów, pozwany S. P. w chwili podpisania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 5 lutego 2015 roku był ubezwłasnowolniony częściowo, a kurator ustanowiony dla ubezwłasnowolnionego częściowo S. B. O. (obecnie G.) nie potwierdziła zawartej przez pozwanego S. P. umowy.

Jak stanowi przepis art. 15 k.c. ograniczoną zdolność do czynności prawnych mają małoletni, którzy ukończyli lat trzynaście oraz osoby ubezwłasnowolnione częściowo.

Zgodnie z dyspozycją art. 17 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, do ważności czynności prawnej, przez którą osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych zaciąga zobowiązanie lub rozporządza swoim prawem, potrzebna jest zgoda jej przedstawiciela ustawowego.

Przedstawicielem ustawowym pozwanego S. P., będącego osobą częściowo ubezwłasnowolnioną, jest jego kurator B. G. (1), która nie wyraziła zgody na zawarcie przez pozwanego umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z której powód wywodzi swoje roszczenie.

Zgodnie z przepisem art. 18 § 1 k.c. ważność umowy, która została zawarta przez osobę ograniczoną w zdolności do czynności prawnych bez wymaganej zgody przedstawiciela ustawowego, zależy od potwierdzenia umowy przez tego przedstawiciela.

Ponieważ umowa została zawarta przez osobę ubezwłasnowolnioną częściowo bez zgody kuratora, wymagała dla swej ważności zatwierdzenia przez kuratora B. G. (1), brak tego potwierdzenia skutkuje nieważnością tej czynności prawnej. Kurator B. G. (1) zarówno w sprzeciwie od nakazu zapłaty jak również na rozprawie podnosiła, że nie wyrażała zgody na zawarcie przez pozwanego umowy ani nie potwierdzała zawarcia przedmiotowej umowy.

W ocenie Sądu, umowa z dnia 5 lutego 2015 roku o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie może być uznana za umowę powszechnie zawieraną w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego. Przedmiotowa umowa z uwagi na wysokość zobowiązania i czas jej trwania nie należy do kategorii umów, o których mowa w art. 20 k.c., zgodnie z którym osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych może bez zgody przedstawiciela ustawowego zawierać umowy należące do umów powszechnie zawieranych w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego.

Z tych względów powództwo należało oddalić.